

Drukwerk tegen verlaagde taks
Afgiftekantoor: 9040 Sint-Amandsberg

Jaargang 31 nr. 2 – juni 2021

Verantwoordelijke uitgever:

De Jaeger Guy
Sint-Baafskouterstraat 94,
9040 Sint-Amandsberg (België)



bpost
PB-PP / B – 31121
BELGIË(N) – BELGIQUE
Erk.-nr P 904092

't verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van de “Belgisch - Nederlandse Wandelverbroedering”



Foto: Pannenkoekentocht - Sint-Niklaas – Verslag verder in het clubblad.

Voorkeurtocht

Zondag 29 augustus 2021
Laarne

50^{ste} Voettochtenklassieker - Jubileumtocht
KWB Laarne

't Verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van "De Belgisch-Nederlandse Wandelverbroedering"

Aangesloten bij "Wandelsport Vlaanderen" (WSVL) nr. 3001
Aangesloten bij het "Internationaal Volkssport Verbond" (I.V.V.)
Aangesloten bij de "Sportraad Destelbergen"

Bestuur	Inhoud clubblad
<u>Voorzitter/Secretaris</u> De Jaeger Guy Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 Vanuit Nederland 0032-92280347 Guy.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be <u>Penningmeester/Verslaggever</u> Mauws Greta Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 Vanuit Nederland 0032-92280347 Greta.mauws@belgnedwandelverbroedering.be <u>Public relations/Webmaster</u> De Jaeger Alexander Sint – Baafskouterstraat 90 9040 Sint – Amandsberg Tel: 0495/18.20.29 Vanuit Nederland 0032-495182029 Alexander.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be	<u>Pagina:</u> 3 Woordje van de voorzitter. 4 Clubprogramma 2021. 5 - 14 De wandelende pen. "Wondermooi Vlaanderen" 15 Kookrubriek. "Konijn met geuze en spekjes" 16 Het BBQ-seizoen is begonnen!
Website / e-mail	Clublokaal
www.belgnedwandelverbroedering.be info@belgnedwandelverbroedering.be	Sportbar 't Meer Koedreef 3 9070 Destelbergen

Woordje van de voorzitter.

Beste leden en vrienden,
Beste sympathisanten,
Mevrouw, Mijnheer,

Het is zondagavond 30 mei 2021. Om 18u00 valt het doek over de "Te Gekke Roes(t)"-campagne 2020-2021. Voor mij en onze vereniging begon alles op zondag 21 juli 2019. Bijna twee jaar heeft deze campagne mijn leven en dat van mijn gezin beheerst. Maar op zondag 30 mei konden we samen met onze partners terugblikken op een wondermooi verhaal. Een verhaal van : "Hoe maken we drank-, drug- en gokproblemen bespreekbaar in de maatschappij?". Toen we op woensdag 09 oktober 2019 voor de eerste maal rond de tafel zaten om de grote krachtlijnen van dit project op papier te zetten, kon niemand weten wat er ons een paar maanden later te wachten stond. Toch zijn we er in coronatijden tweemaal in geslaagd een feilloze organisatie op poten te zetten. Dat van zaterdag 03 oktober 2020 t/m. zondag 30 mei 2021 de "Te Gekke Roes(t) Wandelingen" als permanente bewegwijzerde wandeling kon gewandeld worden mag als iets unieks bestempeld worden. Doordat de protocollen voortdurend werden gewijzigd was het twee jaar van veel vergaderen – zelfs online – en steeds alles aanpassen volgens de geldende regels. Uiteindelijk hebben we op zondag 30 mei een unieke slotdag beleefd. Op zaterdag 29 mei was het alle hens aan dek om van de binnentuin van het Museum Dr. Guislain een gezellig tuinterras te maken. Op de binnentuin en onder de gaanderijen werden coronaproof tafeltjes gezet. De nodige parasols moesten bescherming bieden tegen de zon. De federatie had voor twee tentjes gezorgd, één voor de inschrijving en afstempeling en één voor de aanschaf van consumptiebonnen. Het was de eerste maal in mijn 41-jarige organisatiecarrière dat ik zonder stress en met een goed gevoel de nacht inging. Dit had te maken met het feit dat ik ongelooflijk veel steun heb gehad aan mijn zoon Alexander die volledig mee opging in de organisatie. Toen we de zondagmorgen als één van de eersten de museumsite betraden en zagen hoe alles pico bello in orde was om de wandelaars en museumbezoekers te ontvangen kreeg ik toch wel even kippenvel. Van 's morgens vroeg al scheen de zon en was het gezellig vertoeven

op de binnentuin van het museum. Maar de organisatie had nog meer troeven: de fototentoonstelling "Tussen ons. Over leven met een verslaving." door Lieve Blancquaert en productiehuis De chinezen; een wondermooie natuurwandeling; een schitterende rustpost op de lange afstand en in de namiddag tweemaal een optreden van Guy Swinnen. Daarvoor werd zelfs een andere binnentuin ingericht. Het was ontroerend zowel als begeistert hoe zijn stem tussen de muren van het museum weerklonk. In de namiddag kwamen heel wat prominenten in deze sector van de gezondheidszorg even langs, het was precies openmonumentendag. Om 16u00 bij het sluiten van de inschrijvingen hadden we geen drugs nodig om vast te stellen dat de wandelaars en vooral deze van onze burencubs de organisatie in de steek hadden gelaten. Daarbij twee opmerkelijke cijfers : op beide organisaties samen mochten we 307 niet-aangesloten wandelaars verwelkomen; haaks daartegenover staan de 22 wandelaars van onze dichtste burencubs! Maar hoe dan ook, zondagavond 30 mei was ik een gelukkige voorzitter, we hadden het aangedurfd om in dit project te stappen en we hebben uiteindelijk samen met onze partners iets moois verwezenlijkt.

Bedankt aan alle leden die op beide wandelingen met de nodige zorg en vriendelijkheid de wandelaars en museumbezoekers hebben onthaald, begeleid en voorzien hebben van een hapje en een drankje. Een heel speciaal woordje van dank aan mijn zoon Alexander voor al het werk dat hij de week voor en het weekend van de organisatie heeft gedaan. Tenslotte een bijzonder woord van dank aan de gouden driehoek waarmee ik heb mogen samenwerken, namelijk, Marlien (Steunpunt Geestelijke Gezondheid), Kristine (Museum Dr. Guislain) en Nathalie (Wandelsport Vlaanderen).

"OP WEG NAAR NUCHTERMAG" was een wandeling die we allen met succes hebben afgelegd!

GUY DE JAEGER,
Voorzitter.

clubprogramma 2021.

zondag 11 juli 2021 Voorkeurtocht	50 ^{ste} Guldensporentochten Aalter	www.wandelclubaalter.be
woensdag 21 juli 2021 Voorkeurtocht	Zomertocht Bottelare	www.florastappersgent.be
zondag 25 juli 2021 Voorkeurtocht	Marche Provinciale du Luxembourg Paliseul (Prov. Luxemburg)	GEANNULEERD
zondag 01 augustus 2021 Voorkeurtocht	32 ^{ste} Dender- en Scheldetocht Lebbeke	www.denderklokjes.be
zondag 15 augustus 2021 Voorkeurtocht	25ème Marche des Vallées de la Thiérache Chimay (Prov. Henegouwen)	www.marcheursimbrechies.net
zondag 22 augustus 2021 Voorkeurtocht	Regionale Wandeldag "Limburg Wandelt" Lummen (Provincie Limburg)	www.delummensedalmatiers.be
zondag 29 augustus 2021 Voorkeurtocht	50 ^{ste} Voettochtenklassieker Laarne	www.wandelsportvlaanderen.be
zondag 05 september '21 Voorkeurtocht	Merelbeekse Wandeltocht Merelbeke	www.pwcmerebeke.be
zondag 26 september '21 Voorkeurtocht	Natuurreservatentocht Onkerzele	www.padstappers.be
zondag 03 oktober 2021 Voorkeurtocht	13 ^{de} Nonnenbostocht Serskamp	www.deschooiers.be
zaterdag 09 oktober 2021 Voorkeurtocht	45ème Marche d'automne Welkenraedt (Provincie Luik)	www.lg112.pomonatrotters.net
vrijdag 22 oktober Met onze medewerking	Herfstwandeling scholen Destelbergen-Heusden	
donderdag 11 nov. 2021 Met onze medewerking	Gezinswandeling Destelbergen-Heusden	

De Wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Zaterdag 20 februari : Coronawandeling Bottelare.

Na enkele ijskoude winterdagen kwam tijdens de krokusvakantie even de zon tevoorschijn met een stralend lenteweertje in het weekend van 20-21 februari. Ideaal om opnieuw de wandelschoenen aan te trekken en de coronastress even van ons af te schudden. Daarvoor moesten we zelfs niet ver rijden met het openbaar vervoer. Met de bus naar Bottelare waar onze vrienden Florastappers drie bewegwijzerde wandelingen hadden uitgestippeld. Na thuis een kleine studie te hebben gemaakt van de parkoersen gingen we voor lus 3 richting Munte. Ook al heb ik al vele malen van Bottelare naar Munte en terug gewandeld, het is een streek die zoveel te bieden heeft dat je er nooit op uitgekeken geraakt.



Het vertrek van de wandeling was aan de kerk van Bottelare. Op het gemeenteplein bekeken we even de infoborden over de grootse plannen voor de herinrichting van het centrum. Een circulatieplan moet de gemeente in de toekomst een nieuwe look geven en leefbaar maken. Ik maakte me direct de bedenking : “Wat in de toekomst met de wandeling op 21 juli?”.

Onder een stralend lenteweertje vertrokken we voor een alweer wondermooi onverhard natuurparkoers. Via een aaneenschakeling van onverharde paden en veldwegen kwamen we op de Hundelgemsesteenweg. Na die te zijn overgestoken moesten we aan restaurant “De Zoete Zonde” links af. Dit onverhard pad, het “Heilig-Geestgoedpad”, mondde uit in een wondermooi bosrijk gedeelte. Op het einde daarvan stonden we aan de verrassing van de tocht. Lag het parkoers door het bos nog redelijk goed, nu stonden we aan een over de ganse breedte uitgestrekt blubberpad. Een aantal wandelaars waren aan het overleggen. Aangezien het een hele

uitdaging zou worden dit pad zonder kleerscheuren door te komen waren er uiteindelijk voor iedereen drie opties. Optie 1, door de blubber ploeteren! Optie 2, over de prikkeldraad geraken om over het aanpalend veld te gaan! Optie 3, terugkeren naar de verharde weg en trachten opnieuw op het parkoers te geraken. Greta nam het zekere voor het onzekere en nestelde zich door de prikkeldraad over het veld. Ik zette – onder rare blikken van de overige wandelaars – mijn verstand op nul en begon aan een nooit gezien gevecht met de prikkeldraad (waar ik mij moest aan vasthouden) om zo stap voor stap me een weg te banen in de diepe modderbrij. Af en toe hield ik mijn adem in. Elk mistasten van de prikkeldraad kon zware gevolgen hebben. Ik was dan ook opgelucht toen ik er heelhuids door was!!

Rond Munte kregen we een pittig stukje op en neergaand. Uiteindelijk moesten we de “Kalvarieweg” in die uitmondt op het kerkhof van Munte en waarop een kapel staat. In deze kapel staan twee prachtige Calvariebeelden die gerestaureerd werden door kunstenaar Roger Van Steenberge. Deze kunstenaar heeft door de jaren heen ook al veel prachtige keramieken beeldjes ontworpen voor onze vrienden van Postiljon Wandelclub Merelbeke. We daalden de heuvel af en kwamen voorbij “De Muntenaar”, een beeldhouwwerk uit 1977 van nog zo’n groot kunstenaar Firmin De Vos. Toen we wat verder bij de bakker de specialiteit van de streek zagen staan waren we verkocht. Het “Adriaan Brouwertaartje” smaakte overheerlijk!

De “Adriaan Brouwertaart” is een zeer klassieke frangipanetaart met een frisse toets door de toevoeging van wat ananas. De taart kent sinds 2018 een heropleving dankzij de vele herdenkingen en feestelijkheden tijdens het Adriaan Brouwerjaar.



wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Op het dorpsplein van Munte was het redelijk druk. Een bonte bende van wandelaars en van fiets- en wielertoeristen palmde het plein in. Het enige café op het plein deed bij dit prachtig weer via take-away gouden zaken.

Munte is een dorp en een deelgemeente van Merelbeke. De naam van het dorp, voor het eerst vermeld in 990, is een verbasterde vorm van het Romeanse woord *Moutem* (berg) en verwijst naar de heuvelrug waarop het dorp ligt. Tot 1977 was het een zelfstandige gemeente en telde 750 inwoners. Waar men niet naast kan kijken in de omgeving zijn de betonnen bunkers die door de Belgen – voor 1940 – als verdedigingsgordel werden gebouwd tussen Kwatrecht en Astene en waarvan er in Munte alleen al 25 stuks staan. Ze waren onderdeel van de “Tête de Pont de Gand of Bruggenhoofd Gent” maar speelden amper een rol in de gevechten.

We profiteerden ervan om eindelijk eens een bezoek te brengen aan de kerk, de “**Sint-Bonifatiuskerk**”. Deze kerk waarvan de inrichting neogotisch is werd in 1867 in gebruik genomen en is meer dan de moeite waard om eens te bezoeken. Dit is een echt museum over alles wat met Munte te maken heeft. De verzameling van keramieken beeldjes van de hand van kunstenaar Roger Van Steenberge is maar één

van de vele verzamelingen die deze kerk rijk is. Nog een merkwaardigheidje : Adolf Neels (1911-2003), de broer van striptekenaar Marc Sleen was lange tijd pastoor te Munte.



Via alweer een aaneenschakeling van onverharde paden slingerden we ons opnieuw naar Bottelare. Wat een wondermooi goed bewegwijzerde natuurwandeling. Bedankt vrienden Florastappers, hopelijk mogen we op 21 juli opnieuw van deze prachtige streek genieten!

Zaterdag 27 februari : Pannenkoekentocht Sint-Niklaas.

Was het vorige week zaterdag lente, vandaag was het kil en grijs. Ondanks de lage temperatuur hadden we de vrijdag besloten toch te gaan wandelen. Eens weg van de dagelijkse sleur en het gezever over de coronavaccins. Na wat opzoekingswerk besloten we naar Sint-Niklaas te gaan waar onze vrienden van “Wandelclub De Lachende Klomp” een bewegwijzerde wandeling hadden uitgestippeld. Vertrekplaats was op de rotonde aan de parkeerplaats van het “Provinciaal Domein De Ster”. Ze hadden drie wandeltrajecten uitgestippeld buiten het domein en één binnen het domein. Het was vooral het traject binnen het domein dat me fascineerde. De enige keer dat ik in het domein wandelde dateert reeds van zondag 23 oktober 2016 t.g.v. de “8^{ste} Plus Wandeldag”. Toen wandelden we een combinatie van de 11 km. en de 5 km. waarbij deze laatste volledig door het domein ging. Het werd een topwandeling! Ook nu deden we een combinatie, de 4 km. en de 6 km.. We begonnen met de 4 km.. Bij het afstappen van de bus zagen we al direct de bewegwijzering hangen. De eerste meter was het al van dat, we sloegen de “Vossekotwegel” in om in de prachtige bossen van het “Vossekot” te wandelen. We kregen een heerlijke boswandeling in het

uitgestrekte bosgebied Haasdonk/Sint-Niklaas. Gans het gebied is eigendom van de provincie Oost-Vlaanderen waarbij een deel nog volop in ontwikkeling is. Toen we terug in de bewoonde wereld kwamen wandelden we voorbij enkele riante villa's om zo opnieuw aan het recreatiedomein te komen. We gingen nu het domein in voor een heerlijke wondermooie natuurwandeling.



wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Het “**Provinciaal Domein De Ster**” is een natuur- en recreatiegebied gelegen op het grondgebied van Sint-Niklaas. Het domein ligt ten oosten van het stadscentrum in de buurtschap Ster en is zo’n 100 ha groot. In het domein ligt een zwem- en roeivijver met een oppervlakte van zo’n 20 ha en een maximale diepte van 11 meter en een visvijver van zo’n 8 ha. Daarnaast beschikt De Ster over een speeltuin, een kinderboerderij, een kruidentuin en over verschillende sportfaciliteiten waaronder een atletiekbaan en een sporthal. Verschillende bewegwijzerde wandelroutes doorkruisen het domein.



We moesten de rode bewegwijzering volgen. Werkelijk schitterend hoe de parkoersmeester ons meeneemt door het domein. Ondanks het kille weer genoten we op een bankje met zicht op de vijver van ons lunchpakket. Na deze rustpauze was het opnieuw genieten van zoveel natuurschoon. Op het einde trachtte de zon toch eventjes door het wolkende te piepen. Daar we toch nog eventjes tijd hadden voor de bus genoten we op een bankje aan de rand van het strand nog even na van deze heerlijke wandeling. Met een frisse geest en longen vol verse zuurstof gingen we voldaan naar huis. Bedankt vrienden van “Wandelclub De Lachende Klomp”, jullie hebben ons een mooie middag bezorgd.

Zaterdag 06 maart : Knooppuntenwandeling Asse (Provincie Vlaams-Brabant).

Voor onze eerste knooppuntenwandeling van 2021 gingen we naar een voor ons totaal ongekende streek, namelijk naar Asse (Vlaams-Brabant). Normaal gezien was in Asse op zondag 25 april het zenuwcentrum gevestigd van “Vlaanderen Wandelt Lokaal”. Door corona werd dit initiatief van Wandelsport Vlaanderen verschoven naar zondag 27 juni met als zenuwcentrum Oud-Heverlee. In het promotieartikel voor april stond het volgende geschreven : “Asse, gelegen aan de rand van het Pajottenland en te midden van de Brabantse Kouters, wordt het centrale ankerpunt van Vlaanderen Wandelt Lokaal. Met zijn deelgemeenten Bekkerzeel, Kobbegem, Mollem, Relegem en Zellik is het een stukje groene gordel in Vlaams-Brabant”. Het was voor mij de tip om me even te verdiepen in het knooppuntennetwerk “Brabantse Kouters”. Na wat studiewerk had ik een wandeling van 13 km. uitgestippeld over 90% onverharde bos- en veldwegen in dit zo uitgestrekte landbouwgebied. We begonnen onze wandeling aan het station van Asse waar we al direct het knooppuntenbordje zagen.



Asse is een gemeente in de provincie Vlaams-Brabant en het arrondissement Halle-Vilvoorde. De gemeente Asse wordt tegenwoordig bij de Brabantse Kouters gerekend en tegelijkertijd bij het Pajottenland. De gemeente is de hoofdplaats van het gerechtelijk en bestuurlijk kanton Asse. Asse telt ruim

wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

33.000 inwoners, die Assenaren worden genoemd.
Het lokale dialect is het Asses.

Na ongeveer 100 meter zaten we al midden de akkers. Deze streek kan men echt nog een plattelandstreek noemen. Totaal anders dan de streek rond Leuven. Het was 13 km. wandelen in een open landschap. Eigen aan deze licht heuvelachtige streek zijn de vele kerktorens die je ziet en waarbij we ons afvroegen : “Welk dorpje zou dit zijn?”. Het eerste dorpje dat we doorwandelden was Kobbegem, zo’n echt idyllisch Brabants dorpje.



Kobbegem is een dorp en een deelgemeente van Asse en was een zelfstandige gemeente tot einde 1976. In het centrum bevindt zich één van de originele lambiek- en geuzebrouwerijen die de rand van Brussel rijk is, namelijk de “**Brouwerij Mort Subite**”. De brouwerij maakt deel uit van de Alken-Maes groep die sinds 2008 op haar beurt een onderdeel is geworden van het Nederlandse Heineken.

Het eerste bier dat bij Mort Subite werd gebrouwen, dateert van 1686. Momenteel worden er de volgende bieren gebrouwen :

- Mort Subite Kriek Lambic (4%)
- Mort Subite Geuze Lambic (4,5%)
- Mort Subite Botanic Lambic (4,5%)
- Mort Subite Witte Lambic (5,5%)
- Mort Subite Oude Kriek Lambic (6,5%)
- Mort Subite Oude Geuze Lambic (7%)
- Mort Subite Schaarbeekse Oude Kriek Lambic (8%)

Mort Subite is lid van de “Hoge Raad voor Ambachtelijke Lambiekbieren”. Deze raad werd opgericht in 1997. De vzw verenigt bijna alle lambiek- en geuzebrouwerijen van Vlaams- en Waals-Brabant. De brouwersvereniging promoot ambachtelijke lambiekbieren, in het bijzonder Oude Geuze en Oude Kriek, en neemt ook initiatieven ter bescherming van deze bieren. Eén van deze initiatieven is de “Toer de Geuze”. Deze openbrouwerijdagen van het Pajottenland en de Zennevallei hebben plaats op zaterdag 30 april en zondag 01 mei 2022. Iets om naar uit te kijken!

We passeerden langs de brouwerij maar genieten van een lekkere kriek of geuze was er door corona niet bij, echt jammer! Op een zeldzaam bankje midden de velden met zicht op de uitgestrekte Brabantse akkers genoten we dan maar van een sandwich en een slokje water! Na deze rustpauze dook voor ons het zoveelste torentje op, het was het torentje van de kerk van Mollem. Ook dit dorp gingen we door.



Mollem is een dorp, eveneens een deelgemeente van Asse en ligt in het noorden van de Brabantse Zandleemstreek. Traditioneel was Mollem een landbouwgemeente met akkerbouw op de hoogten en weiland in de diepten. Vanaf de jaren 1970 kwam er een industrieterrein.

Van Mollem ging het opnieuw naar Asse waar we in het parkje over het station nog even van de zon konden genieten. Met een geest vol gezonde boerenlucht spoorden we naar huis.

wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Zaterdag 20 maart : Sporteltocht Bornem (Provincie Antwerpen).

Voor de tweede maal tijdens de coronapandemie trokken we naar Bornem. Onze vrienden van “Wandelclub Kwik Bornem” hadden daar hun “Sporteltocht” bewegwijzerd die bestond uit drie verschillende lussen. Ook nu deden we een combinatie, de 8 km. en de 4 km.. De officiële start was op de parking aan de “Sint-Bernardusabdij”. Maar wij begonnen er al aan op de Markt waarbij we de pijlen volgden van de laatste kilometer van de 4 km.. Aan de parking zagen we direct de duidelijke infoborden hangen. We vertrokken langs de abdijmuur en kwamen al gauw in de wondermooie natuur in en rond het gemeentelijk sport- en recreatiecentrum.



Het “**Sport- en recreatiedomein Het Breeven**” is voor de regio het walhalla voor de sportliefhebbers. Het domein heeft een oppervlakte van maar liefst 65 hectare en ziet eruit als een park, met aangelegde wandelwegen, zithoekjes, lig- en speelweiden en een grote vijver. Een minigolf en een gigantische speeltuin buiten en een zwembad en ruime sporthal binnen maken dat iedereen aan zijn trekken kan komen.

We wandelden over een onverhard wandelpad met links van ons de prachtige sportaccommodatie en sportvelden en rechts van ons de grote vijver met de wondermooie natuur er omheen. Vervolgens wandelden we voorbij het uitgestrekte golfterrein van de “Dragon Golf Bornem” om dan de weide natuur in te trekken. Het vervolg van de tocht liep bijna volledig op onverharde veldwegen. Slingerend door dit weidse landschap genoten we van de echte boerenbuiten. Toen we dan toch op een verharde weg terechtkwamen stonden we plots aan het “Fort van Bornem”, nog nooit van gehoord!

Het “**Fort van Bornem**” maakt deel uit van de derde fortengordel rond Antwerpen. In 1906 werd beslist om het fort te bouwen. Een kleine twee jaar later starten, als allerlaatste van de hele fortengordel, de werken. Het fort werd gemaakt met ongewapend beton dat bestand is tegen artillerievuur met een kaliber van 27 cm.. Op dat moment was het beton het zwaarste belegeringsstuk dat door paarden vervoerd kon worden. Het is een pantserfort, voorzien van artillerie onder koepels. Het onderschatte werk en de logge militaire administratie zorgden ervoor dat het fort nooit is afgewerkt.

Op 23 december 1913 werd Adolph Rasquin aangesteld als de commandant van het fort. Hij had al vier jaar ervaring in één van de forten rondom Luik. Enkele maanden later, op 12 augustus 1914 werd Rasquin dood terug gevonden in de toegang naar de koepel van Saillant III, naast hem lag zijn revolver en een afscheidsbrief. Hij pleegde zelfmoord. Na zijn dood werd Albert Jallay aangesteld als nieuwe commandant van het onafgewerkte fort.

In 1914 verbleven er in het fort van Bornem zo'n 300 soldaten. Eén van hun belangrijkste taken was de spoorlijnen Mechelen-Terneuzen en Mechelen-Dendermonde en de Scheldebrug te bewaken. Het fort was samen met de Sint-Bernardusabdij erg belangrijk tijdens de oorlogsjaren. Via een telefoonlijn kreeg men in het fort instructies die gegeven werden vanop de abdijtoren. Toch bleef het fort nog een lange tijd onafgewerkt. Er ontbrak essentiële grondstoffen zoals ijzer en cement.



Gedurende het Interbellum is het fort ingericht als infanteriesteunpunt, te verdedigen door een mitrailleur compagnie. Ook tijdens de Tweede Wereldoorlog vervulde het fort, na zijn snelle inname, vooral een logistieke taak.

wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Begin de jaren '60 gaat het fort van militaire in privéhanden. De privéeigenaars dopen het prompt om tot vissersparadijs, een functie die het tot op heden nog steeds vervuld. Omweld door water waar op beide oevers vakantiehuisjes staan is werkelijk idyllisch mooi. Samen met de “Studiegroep Fort Bornem” zijn de huidige eigenaars bereid te trachten een deel van het fort weer toegankelijk te maken voor het publiek.

Het was zo'n mooie tocht dat we zonder het te beseffen opnieuw aan de abdij stonden. We vertrokken meteen voor de lus van 4 km.. Maar bij het zien van een tafeltje en een bankje in het zonnetje op enkele stappen van de abdij beslisten we een pauze in te lassen om de innerlijke mens te versterken. Na een heerlijke rustpauze wandelden we een wondermooie dreef met statige bomen door. Na een kronkel kwamen we aan de voorzijde van het “Kasteel van Bornem” waarna we reeds de gekende dreef naar het centrum doorwandelden. We maakten nog een ommetje rond een visvijver om zo op de Markt van Bornem te komen. Aangezien er juist een trein weg was besloten we nog even binnen te gaan in de “Parochiekerk Onze-Lieve-Vrouw en Sint-Leodegarius”. Naast het altaar zag ik nu een deur openstaan. Ik ging even kijken, daalde de trap af en kwam in een onderaardse kapel terecht, de “Krochtkapel”.

“Crypte Onze-Lieve-Vrouw”. Onder het koor van de “Parochiekerk Onze-Lieve-Vrouw en Sint-Leodegarius” bevindt zich een waardevolle

Romaanse crypte of krocht, die is toegewijd aan Onze-Lieve-Vrouw van de Krocht en die reeds in 1252 als een oude bedevaartplaats wordt vermeld. Het beeld van Onze-Lieve-Vrouw dateert van 1594. De crypte heeft het uitzicht van een klein overwelfde kapel met zware zuilen en ingebouwde pijlers in Doornikse hardsteen. Het gewelf is in de 19^{de} eeuw met geometrische motieven beschilderd, werkelijk prachtig. In deze crypte bevindt zich ook de marmeren graftombe van Pedro Coloma, die in 1621 als heer van Bornem stierf.



Na het branden van een kaarsje voor iedereen op deze wereld, wandelden we blijgezind naar het station na opnieuw een heerlijke wandeldag. Bedankt vrienden van “Wandelclub Kwik Bornem”.

Zondag 28 maart : Abdij van Vlierbeek Kessel-Lo (Provincie Vlaams-Brabant).

Voor de eerste maal in 2021 gingen we naar onze lievelingsstreek, het Leuvense. Startplaats van de wandeling was in Kessel-Lo, een gemeente waar we nog nooit geweest waren.



*Het huidige **Kessel-Lo** bestond aanvankelijk uit Kessel en Lo. Voor 1827 behoorde Kessel tot de gemeente Linden en Lo bij de gemeente Pellenberg. In 1827 werden deze twee gebieden door de Nederlandse regering samengevoegd tot de nieuwe gemeente Kessel-Lo. Naar verluidt wilden de Lindenaars hun kerk niet afbreken om op te gaan in de parochie van Vlierbeek en stootten zij Kessel af. In 1829 werd inderdaad de parochie Vlierbeek opgericht met de voormalige abdijkerk als parochiekerk voor Kessel-Lo. Na het ontstaan van België werd het een autonome gemeente met gaandeweg nog drie extra parochies : Blauwput, Boven-Lo en Don-Bosco. Op 1 januari 1977 werd Kessel-Lo bij de fusie van Belgische gemeenten een deelgemeente van de stad Leuven. Intussen is de verstedelijking van Kessel-Lo nagenoeg compleet.*

wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Het waren opnieuw onze vrienden van “WSP Heverlee-Leuven” die in Kessel-Lo een bewegwijzerde wandeling hadden uitgestippeld. Na een korte busrit van station Leuven naar Kessel-Lo stonden we op wandelafstand van de officiële startplaats, de “Abdij van Vlierbeek”. Ook nu deden we een combinatie, de 9 km. en de 5 km.. We vertrokken meteen voor de 9 km.. Op deze zonnige maar kille ochtend genoten we al volop van de voorjaarsbloesems. Het begin was een zeer afwisselend parkoers met verharde en onverharde stroken en kasseien. Steeds licht golvend werden we het toch gewaar. Plotseling stonden we op het grondgebied van Holsbeek en aan de poort van het “Chartreuzenbos”. Deze keer bleef de passage in dit bos beperkt. Maar toen ik de bewegwijzering van het “Lindenbos wandelpad” zag ging mijn hartslag direct de hoogte in. Het “Lindenbos” is zo’n gebied waar ze me iedere week mogen doorsturen, werkelijk fenomenaal prachtig. Vanwaar je ook het bos komt ingewandeld, altijd is het fascinerend mooi. Met af en toe een pittig klimmetje zagen we beneden in de zon het dorpje Linden liggen. We waren zo gefocust op de pracht van de wandeling dat we zonder het te beseffen opnieuw de abdijkerk in ’t zicht kregen. Aan een tafel met bankje aan het “Estaminet In Den Rozenkrans” genoten we in de zon van ons lunchpakket en een slokje water. Met de abdijkerk op de achtergrond voelden we de rust zo tot ons komen. Ik maakte me direct de bedenking, was ik maar pater geworden!. Na deze pauze bezochten we de abdijsite.



“Abdij van Vlierbeek en Onze-Lieve-Vrouw Vlierbeek”. De abdij van Vlierbeek ontstond in 1125 en werd verbouwd tot in 1796. Ze werd gesticht door de Benedictijnen uit Affligem nadat Godfried met de Baard, de hertog van Lotharingen, hen het domein

geschonken had. De monniken verzorgden niet alleen de parochiale werking van de omliggende parochies, ze leverden ook een belangrijke bijdrage aan de landbouw en de wijnbouw van de streek. In 1572 werd de abdij echter verwoest door de troepen van Willem van Oranje. Het duurde tot 1642 vooraleer de monniken terugkeerden.



De imponerende abdijkerk (Onze-Lieve-Vrouw Vlierbeek) staat centraal in de abdijsite. In 2002 was men nog bezig met de restauratie. Opvallend is het gebruik van trapeziumvormige ramen en halve maanvormige ramen. Het gebrek aan ramen in de lagere gedeeltes geeft het geheel een robuuste uitstraling waardoor de relatief kleine torenspits misschien iets minder geproportioneerd lijkt en door zijn rijke rondingen een beetje misplaatst in het geheel. Het poortgebouw (de Westerpoort) van de abdij dateert uit de 16^{de} eeuw.

Na dit vleugje cultuur vertrokken we voor de 5 km.. Via een aaneenschakeling van smalle verharde en onverharde ‘kerkwegels’ wandelden we door Kessel-Lo. Op een bepaald moment verlieten we zo’n kerkwegel en bevonden we ons aan de ingang van het “Provinciedomein Kessel-Lo”. Meer dan 2 km. wandelden we in dit domein. We hadden ogen te kort om zowel de wondermooie natuur als de verschillende ontspanningsinfrastructuur in ogeschouw te nemen. Wat een uitgestrekt prachtig domein is dit! Op deze heerlijke lentedag hadden de terrassen in het domein zeker gouden zaken gedaan. Bij het buitengaan van het domein namen we de weg rechtdoor zodat we vanuit nog een ander gezichtspunt de abdijkerk konden bewonderen. Bedankt vrienden van “WSP Heverlee-Leuven” voor alweer een wondermooie wandeling. Jullie hebben ons weer verrast!

wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Zaterdag 17 april : Lentewandeling Kasterlee (Provincie Antwerpen).

Onze eerste verre verplaatsing van 2021 ging naar de provincie Antwerpen, namelijk naar Kasterlee waar onze vrienden van “De Pompoenstappers” een wandeling hadden uitgestippeld en bewegwijzerd. Het werd een pittig reisje van ongeveer 2u30 met mondmasker! Met de trein van Gent-Dampoort naar Antwerpen-Berchem; daar overstappen voor de trein naar Turnhout; daarna met de bus richting Geel met halte Kasterlee Venheide. Maar wij zouden daarvoor beloond worden met een parkoers buiten categorie.



Kasterlee is een gemeente in de provincie Antwerpen met 19.000 inwoners en centraal gelegen in de driehoek der Kempen, tussen Geel, Turnhout en Herentals. Naast Kasterlee (centrum) zelf behoren ook de deelgemeenten Lichtaart en Tielen tot de gemeente Kasterlee. Kasterlee nam in 2008 als dorp deel aan de wedstrijd ‘Het mooiste dorp van Vlaanderen’. In de provinciale voorronde werd Kasterlee verkozen tot mooiste dorp van de provincie Antwerpen door onder andere de dorpen Sint-Amands en Baarle-Hertog te verslaan. Hierdoor kwalificeerde het zich automatisch voor de finale op Vlaams niveau waar het echter zijn meerdere moest erkennen in de Limburgse gemeente Oud-Rekem. Desondanks mag Kasterlee zich dankzij deze wedstrijd tot de mooiste dorpen van Vlaanderen rekenen. Op vlak van toerisme is Kasterlee een grote trekpleister van de provincie Antwerpen. Populair zijn het recreatiegebied Kabouterberg (in de heuvelachtige zandduinen van natuurdomein De Hoge Mouw), het pretpark Bobbejaanland en het recreatiegebied en natuurdomein De Hoge Rielen.

Met een groot spandoek “Welkom op Kabouterberg” begonnen we aan een 12,5 km. fenomenaal onverhard wondermooie bos- en natuurwandeling. Verder in het verslag iets meer over de Kabouterberg.

In dit uitgestrekt bosgebied, het Koningsbos, was het van iedere meter ten volle genieten van zoveel bosrijke schoonheid. Ongelooflijk hoe de parkoersmeester ons 12,5 km. meeneemt door dit gebied. Wat moet dat een werk geweest zijn om dit te bewegwijzeren. Nooit hebben we maar één seconde gewandeld op het “Wandelnetwerk Kempense Heuvelrug” dat zich met zijn 315 km. uitstrekt over Kasterlee, Herentals en Retie. We hebben dus nog veel kilometers te gaan!

Verspreid over het ganse parkoers kwamen we voorbij ‘bevreemdende sculpturen’. Het waren sculpturen die vorig jaar hadden meegedaan aan de “Staalbouwwedstrijd 2020”.

“De Slapende Reus” op Hoge Mouw valt in de prijzen. ‘A Giant Sculpture’ van Gijs Van Vaerenbergh, het bekende kunstwerk van ‘De Slapende Reus’ op Hoge Mouw in Kasterlee is in de prijzen gevallen. Het werk werd winnaar in de categorie ‘Specifieke elementen in staal’. De Staalbouwwedstrijd wordt jaarlijks georganiseerd beurtelings in België en in Luxemburg en was aan zijn 21^{ste} editie toe. De deelname aan de Staalbouwwedstrijd stond open voor bouwprojecten op Belgische bodem – of in het buitenland maar met een belangrijke Belgische bouwpartner – die volledig of gedeeltelijk in staal gerealiseerd werden tussen juni 2018 en juni 2020. Sinds de komst van het kunstwerk ‘De Slapende Reus’ is het aantal bezoekers in het “Provinciaal Groendomein Hoge Mouw” sterk toegenomen. ‘De Slapende Reus’ die ligt in het zand is van zo’n hoogstaande verfijnde architecturale schoonheid dat iedereen hem wil zien.



wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

Aan een open duinenvlakte namen we op een bankje de tijd om de innerlijke mens te versterken. We zaten aan de rand van de “Duivelskuil”.

Ten zuiden van de landduin ‘de Hoge Mouw’ op de heuvelrug tussen Kasterlee en Lichtaart liggen twee kleine waterplassen, de **“Duivelskuilen”**. Aan hun hoekige vorm te zien, gaat het niet om natuurlijke vennen, maar zijn ze antropogeen van oorsprong. Hun functie is onduidelijk : dienden de poelen als drinkpoel voor het vee dat voor de 19^{de} eeuw op de Hoge Mouw werd gestouwd of om hout te wateren, voor de ontwatering van de heuvelrug? De oudst bekende vermelding van het toponiem ‘duivelskuil’ dateert van 1671. Hierin is sprake van slechts één duivelskuil. Ook op de primitieve kadasterplannen (1834) en in de Atlas der Buurtwegen (1841) komt slechts één duivelskuil voor. Dat wijst erop dat één van de twee duivelskuilen rond of na 1850 maar is ontstaan.



In de volksmond worden de poelen ‘duivelskuilen’ genoemd, verwijzend naar zogenaamde aloude heidense praktijken uit ‘pre-christelijke’ culturen die zich om en bij deze kuilen zouden hebben voorgedaan. In 1943 werd overigens bij het ruimen van één van de waterplassen nog vastgesteld dat ze de recente resten van een tiental varkenspoten bevatten, een gebruik dat met het afweren van de ‘kwade hand’ wordt geassocieerd. Feit is dat amateur archeologen bij de duivelskuilen in het begin van de 20^{ste} eeuw vonden deden, die wijzen op de aanwezigheid van prehistorische grafvelden. De uitoefening van ‘heidense’ offergebruiken nabij de duivelskuilen en de naamgeving van de duivelskuilen zelf, is hier mogelijk mee verbonden.

Na een heerlijke pauze moesten we de duinen op. Was het eerste gedeelte van de tocht redelijk vlak, vanaf nu was het tot het einde golvend. Een groot

gedeelte wandelden we in het “Provinciaal Groendomein Hoge Mouw”.

Het “Provinciaal Groendomein Hoge Mouw” maakt deel uit van de Kempense Heuvelrug tussen Lichtaart en Kasterlee. Het is eigendom van de Provincie Antwerpen, aangekocht in 1971. De oppervlakte bedraagt momenteel 100 ha.. Het Provinciaal Groendomein Hoge Mouw is een paraboolduin met een hoogte van bijna 30 meter en sluit aan op twee andere duinen richting het dorp van Kasterlee, namelijk de “Zwarte Berg” en de “Kabouterberg”.

Over veelal smalle paadjes slingerden we ons door dit wondermooie gebied. Af en toe was het opletten geblazen voor de mountainbikers die uit tegenovergestelde richting kwamen. Echte waaghalzen hoe ze U op deze smalle met uitstekende wortels bezaaide paden voorbij komen gevolgen. Uiteindelijk kwamen we aan een stukje parkoers zo weggeplukt uit Klein-Zwitserland. We wandelden op een kronkelend smal pad langs een waterloopje. Ogen te kort hadden we om zoveel natuurschoon te bewonderen. Na deze idyllische wondermooie passage stonden we opnieuw aan de voet van de Kabouterberg. Daar stonden op een afgesloten ruimte twee ijskarren. Als twee kabouterkes lieten we ons een ijsje smaken.

De “Kabouterberg” is een recreatiegebied met daarin een gelijknamig project, vooral gericht op kinderen, ingericht door de toeristische diensten van de gemeente Kasterlee. Op bepaalde dagen kan men ook onder begeleiding van een vertelster een tocht maken doorheen het bos. De verhalen van de kabouters zijn gebaseerd op oude sagen uit de Kastelse omgeving.

Als apotheose moesten we de Kabouterberg omhoog. We maakten kennis met het kabouterdorp waar het kabouterhuis centraal stond. We baanden ons een weg door de jeugdige meute en kwamen zo op het punt waar we begonnen waren. Op dit punt stond ook een prachtige molen, de “Keeses Molen”.

De “Keeses Molen” is een maalvaardige, typische Kempense standerdmolen met een open voet. De molen werd gebouwd rond 1650, en stond toen op de Dam in Antwerpen. Van daar werd hij in 1853-’54 verplaatst naar het gehucht Lo in Heist-op-den-Berg, en in 1922 naar ‘de Heesbergen’ in Kasterlee, ter vervanging van een omgewaaide molen. Later verhuisde de molen naar de Kabouterberg. Keeses Molen dankt zijn naam aan één van de laatste eigenaars, Cornelius (Kees) Van Laer. De molen is twee keer tot monument verklaard, op

wandelende pen.

“Wondermooi Vlaanderen”

18 oktober 1943 en op 27 september 1954. De molen werd ingedraaid op 13 juni 1954. De eerste restauratie na de verhuizing vond plaats in 1970, en daarna in 2000-'01. Toen werd o.m. de vang nagekeken, de molen volledig herschilderd en de kruisplaten en steekbanden vernieuwd. In 2014 werd de molen volledig gedemonteerd voor restauratie en is intussen weer opgericht op dezelfde plek naast het Kastelse Heemerf.

Na een toch wel pittig tochtje was het op de terugreis even wegdromen in het land van de kabouters. Bedankt aan “De Pompoenstappers”, jullie mogen ons op één van jullie volgende organisaties verwachten.



Bekijk zeker ook eens de foto's van deze tochten op onze website.

www.belgiedwandelverbroedering.be

Kookrubriek

"Konijn met geuze en spekjes"

Soort gerecht : hoofdgerecht - Moeilijksgraad : eenvoudig



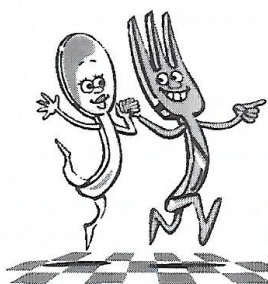
Bereiding :

Kooktijd :

Aantal personen : 4



Konijn met geuze en spekjes



Ingrediënten

2 mooie konijnenruggen
300g spek
2 eetlepels bloem
4 sjalotten
2 teentjes look
2 klontjes boter
1 flesje geuzebier
1.5 dl rundsfond
2 takjes verse tijm en 1 blaadje laurier
peper en zout
2 eetlepels suiker
1 boterham ingesmeerd met mosterd

Bereidingswijze

Hak de sjalot en look fijn en laat ze gedurende 5 minuten zachtjes stoven in wat boter.

Snijdt het spek in blokjes en bak het mee met de uien en de look.

Kruid de konijnenruggen.

Draai elk stuk vlees in de bloem.

Bak de konijnenruggen in een aparte pan aan in boter tot ze langs alle kanten een zacht bruin kleurtje gekregen hebben.

Leg de ruggen, op de gestoofde sjalot en spekjes in de pot.

Overgiet het vlees met de geuze en doe er de suiker bij.

Laat de geuze een beetje verdampen zodat de alcohol verdwijnt.

Voeg de rundsfond toe.

Voeg de tijm en laurier toe en breng op een zacht vuurtje aan de kook.

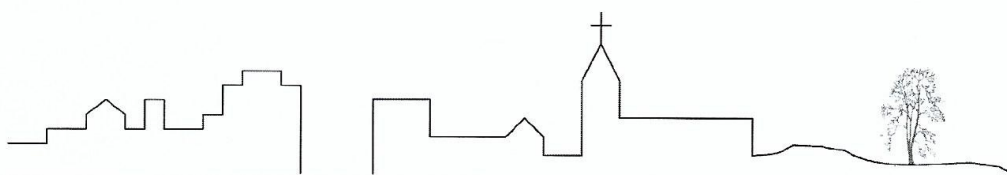
Leg op het geheel de boterham met mosterd.

Het konijn mag nu gedurende 1 uur garen op een zacht vuurtje, met het deksel op de pot.

Tip : dien op met verse frietjes of een heerlijke aardappelpuree.

Smakelijk Eten !

Patrici@



Het BBQ-seizoen is begonnen! Een goede gelegenheid om eens de gewone gang van zaken van deze zomerse 'keukengeneugten' te herhalen.

Het is tijdens deze activiteiten dat men het keukentalent van een echte man herkent... Van zodra de man zich kandidaat stelt voor deze manier van koken, kan je de volgende gang van zaken verwachten:

<i>De Man</i>	<i>De Vrouw</i>
1. De man haalt de BBQ en de houtskool boven.	2. De vrouw kuist de grill. 3. De vrouw gaat naar de kruidenier. 4. De vrouw gaat naar de beenhouwer. 5. De vrouw gaat naar de bakker. 6. De vrouw maakt de groenteschotels klaar. 7. De vrouw maakt de bereiding voor het vlees klaar. 8. De vrouw legt alles mooi op een schotel samen met alle benodigdheden (kruiden,...). 9. De vrouw brengt de propere grill en de vleeschotel bij de man die naast de BBQ staat en een biertje drinkt.
10. De man legt het vlees op de grill.	11. De vrouw zet de tafel klaar. 12. De vrouw controleert of de groenten gaar zijn. 13. De vrouw maakt het dessert klaar. 14. De vrouw zegt aan de man, die in zijn zetel zit, dat het vlees aan het aanbranden is.
15. De man neemt het bijna aangebrande vlees van de grill en brengt het naar de tafel.	16. De vrouw zorgt voor de groenten op de borden en zet ze op tafel.
17. De man zorgt voor de drank.	18. De vrouw ruimt de tafel af en zet de koffie. 19. De vrouw zorgt voor de koffie en het dessert. 20. Na de maaltijd ruimt de vrouw verder de tafel af. 21. De vrouw doet de afwas en ruimt de keuken op.
22. De man laat de BBQ staan, want de houtskool is nog warm. 23. De man vraagt aan de vrouw of ze niet blij is omdat ze vandaag niet moest koken. 24. De man besluit met een zelfingenomen air dat vrouwen nooit tevreden zijn.	

Overgenomen uit "de Kampse Wandelaar"